

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

(Άπό τά σατυρικά φύλλα όλου του κόσμου)

- "Εχω από προχτές πού δέν μετράω να πουληθώ καλά.."
- Μήπος είσαι έρωτεμένος ;
- "Όχι, άλλα... έβαλα το χρεβάτι μου ένεχυρο..."

***

Ο σπουδαγός, ψάχνοντας στην έφημεριδα και μή μεριδώντας νά βρη την γεγελαία τῶν ἀράραντων του :

- Τί διδύλω, μου τὸ ζέσανε καὶ αὐτὸ στὸν κάλαθο τῶν ἀχρήστων;

***

- Μεταπτά, γιατί δὲν τραγουδάει τὸ καναρίνι :

***

- Είναι θηλυκό, παύδι μου.

***

- Κι' ή μαμά θηλυκά είνε καὶ δώμας τραγουδάει διαρκώς.

***

— "Όταν μὲ μελώνει ὁ ἄντερας μου, τὸν ἀτειλῶ δην θὰ γυρίσει στη μαμά μου.

— "Έγώ κάνω τὸ ἀντίθετο. Τὸν φοβερίζω πώς θὰ φέρω τὴ μαμά μου στὸ σπίτι μας !

***

- Ο κακός κυνηγός.

— Δέν καθέσαι στην ήσυχιά σου, ἄντερα μου, μόνο θέλεις νὰ πάξ να κυνηγήσει λαγούς ;

- Γιατί, σὲ πειράζεις αὐτό :

- Βέβαια, οι λαγοί σημερα είνε... άφριδοι !

***

Στὸ γηραεῖν τοῦ μεσίτον γάμων.

— Λοιπόν, αὐτή ή δεσποινή ἔχει προίκα τῆς μιᾶς βίλλας ; Δεῖτε μου, παρασκαλῶ, τὴ φιτογραφία της.

— Δέν θάταν καλύτερα νὰ βιβέτατε προτήτερα τὴ βίλλα ;

***

- Ο αἰάθαρτος.

— Πάλι ξέχασα γιατί ἔκανα κόπτο στὸ μαντήλι μου.

- "Ισως γιὰ νά τὸ δώσης νὰ πλευθῆ..."

***

Η κυρία πόρος τῆς ιστρέτωμα :

— "Ε, πός τὰ πέρασες, Μαριά, στὸ θέατρο ; Σοῦ ἀρεστὸς τὸ ζέργο ;

— "Ήταν θαυμάσιο. "Επρεπε νάσωστε στην πρώτη σημερινή νὰ βλέπετε πᾶς τὰ ἔμφεινε μιὰ ὑπόθεστρια τῆς κυνίας της !

***

— Τὴν τελειωμαία φορά ποὺ σὲ συνάντησα, ήσουν τρομερὰ ἐρωτεμένος μὲ τὴν κόρη τοῦ σπιτονούσκυρη σου...

- Ναι, άλλα ή ἀγάπη μου δέν εβάσταξε πολὺ.

- Τί, μήπος τὴν ξέχασες ;

- "Όχι. Την... ἐπήρα γινάεια μου !

***

— Θεία μου, μήπος πρόκειται νὰ ξαναταΐζῃς αὖδιν ποτῶντας τὰ γενέντες τῆς μαμάς ;

- Γιατί φοτάς, Μίμη ; Τόσο πολὺ σοῦ ἀμέσεις ή μονοική ;

— "Όχι, άλλα κάθε φορά ποὺ θὰ παίξεις, διαταυτάς μου δίνει τὴν τάλιληρο γιὰ νὰ κρύψω τὶς νότες τοῦ παίνου !

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

- Όποιος ἔχει ύγεια, ἔχει τὸ πάν.

- Η ύγεια είνε κόρη τῆς λιτότητος.

- Καλύτερος νάνι κανεὶς γερός, παρού σοφός.

- "Ἄν θέλεις νὰ ξετυγάς γερός, κάμε νὰ βιέστη η πόρτα σου τὸδε τὴν ἀνατολή.

— Πρέπει νὰ τρώω κανεὶς μωνάχου διο τοῦ χρειάζεται γιὰ νὰ διατηρηθῇ στὴ ζωή.

— "Άν θέλετε νὰ μάθετε τὴν ἄξια τῆς ύγειας, φοτίστε έναν ἀρωστό.

Ἐθέλοντες, τὰ γινακάνταδα βγάλουν στὴ σερά, ξεφοτοσαν τὰ τυφλαχιά καὶ τέλος έβαλαν φοτιά στὸ ηρωϊκό καράβι, γιὰ νὰ μήν πέσῃ στὰ χέρια τῶν ἔχθρων. Τὰ τουφακά διώσι πλούτια είχαν σταθεῖ μαρούν, μια τολμώντας νὰ πληράσουν...

Σὲ λίγο διώσι οι Τούρκοι κατέβασαν βάρκες στὴ θάλασσα, ἀνέβρυψαν στὸ «Αρχάδιο», ξεσύρουν τὴ φωτιά καὶ τὸ έβδομον πολεμάριον καὶ τὸ έργιονύλερτον, μὲ κομικὸ θριαμβό, στὴν Κονταντανούπολη.

Τὸ «Αρχάδιο» ἔμεινε γιὰ πολλὰ χρόνια δραγμένο στὸν Κρεόποτο κόλπο. Οι Τούρκοι, ἀρρώ τὸ ἀπειδόβισσον καὶ τὸ θέατρο, τὸ έδεσαν ὡς λάρυγο μεγάλων νεανικῶν κατορθώματος. Τέλος δούκεις καὶ τὸ διέλυτε ή τορκιάμια.

Η αλγυαλωδία του θριλικού πλοίου είλησε κατάκαρδα ποὺς «Έλληνας τῆς αἰσθητικῆς» έβαλης ἐποχής, ποὺ δύοσαν μὲ τὸ δνειρό τῆς Μεγάλης Ιδέας...

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΠΟΙΗΤΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΣΟΛΩΜΟΥ

· Ο ἐνθουσιασμός καὶ ή εύαισθησία τοῦ μικροῦ Σολωμοῦ. · Ο ἀκινθάρχητος φοιτητής ποὺ προκαλεῖ τὸ θευματισμὸν τοῦ καθηγητῶν του. Μόντι καὶ Σολωμός. · Ή σγάπτη του πρέσπης τὴν οἰκουμένην τοῦ πατέρα του, δύο καὶ τοὺς ἔχθρούς του.

· Απὸ παδιάν έπιστης ήταν τὸ ποντίκι. · Απὸ τότε μάλιστα χρονολογήντας καὶ οἱ πρώτοι τῶν σατυρικῶν στίχων, στοὺς δύοτοὺς δὲ νεαρόδες ποιητής σταύρως τὸ δόρυ τοῦ φίλου του, δύο καὶ τοὺς ἔχθρούς του.

· Απὸ παδιάν έπιστης ήταν τὸ ποντίκι. · Απὸ τότε μάλιστα χρονολογήντας καὶ οἱ πρώτοι τῶν σατυρικῶν στίχων, στοὺς δύοτοὺς δὲ νεαρόδες ποιητής.

· Μιὰ μέρα, καθὼς ἔκανε τὸν περίπτωτο του στὴν ἔξοχη μὲν πανομίκαια του, τὴν ώρα που βασάνειε ο δύοις καὶ οι ὑπαρχόντες φωτιζόταν μὲν ζωτικὰ χρόνια, έξειραν τὴν ζωὴν του, δύο καὶ τοὺς ἔχθρούς του.

· Απὸ παδιάν έπιστης ήταν τὸ ποντίκι. · Απὸ τότε μάλιστα χρονολογήντας καὶ οἱ πρώτοι τῶν σατυρικῶν στίχων, στοὺς δύοτοὺς δὲ νεαρόδες ποιητής.

· Τίτιστε, ἀπάντησε μὲ φυχόριτη εἰκενίο.

· Πώς τίτιστε; εἰτε τότε ἀπογοητευέντος οι μαχός ποιητής, ο δύοτος γιὰ πρώτη φορά στὴ ζωὴ του καταλάβανε πόσο διαμαρτυρική ήταν η φυχὴ του απὸ τὰ φυγεῖ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

· Αρέτη ήταν ή πρώτη ἐπαφὴ του Σολωμοῦ μὲ τὸν κόσμο. · Απὸ τότε δές τις τελείταιες ήμερές της ζωῆς του, συνάντησαν καὶ πολλοὺς ἄλλους, οἱ άποιν, στὶς παλλήνες ἀπὸ ποίησης ἐφοτήσασι τῆς φυχῆς του, τοῦ πάνταν μέτρανταν μὲ τὴ λέξη «πίτετο».

· Στὴν Ιταλία, δύον δὲν Σολωμός τελειωτοῦθε ποτὶς στοιχείων του, ἐθεωρεῖτο ως ὁ πιο ἀπειθαρχητός τοῦ ποίου απὸ τοὺς φοιτητής προτίτης.

· Μόντι μέρα, καθὼς ἔκανε τὸν ιδότρουτο χαρακτήρα του, ζαφιάζονταν γιὰ τὴν ἔξαρσην τοῦ ἐπαντέλεα καὶ τὴ μεράκι του ἀντίληψη. Τὰ πρώτα του μάλιστα ποιητικὰ γιανδόματα, ποτὲ τὰ ἔγχραις σὲ λατινούς καὶ ιταλικούς στίχους, ἔκαναν τόση ἐντύπωση, ώστε δέν ήταν ἀπὸ τὰ διάβατα, τοῦ εἰτε κατάπτετα ποτὲ τοῦ φυγάριτον.

· Εσύ, Γρακέ, φαίνεται ότι θὰ ξεπεράσης καὶ τὸ μεγάλο μας ποιητή Μόντι...

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνο. Πρέπει καὶ νὰ αἰσθάνεσαι.

· Αληθινὸς ἀνθρώπος, τοῦ ἀπάντησης περήφανος δὲ Σολωμός, είνε αὐτὸς ποτὲ αἰσθάνεται μόνον δι', οι μορφές να συλλάβει τοῦ ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τοῦ πάνταν δηλώσεις τοῦ ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τοῦ πάνταν δηλώσεις τοῦ ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Η ἀπειδότης καὶ τὸ τελείωτης, μὲ τὴν διατίθεται δηλώσεις δὲ Σολωμός, είναι ποτὲ τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Μόντι μέρα, καθὼς οι σύζητοι ποτὲ τοῦ Σολωμοῦ μὲ τὸν Μόντι γιὰ τὴν ἐρωτείαν ἐνὸς στίχου τοῦ Δάντη, η οποία ήταν ποτὲ τοῦ ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Μόντι μέρα, καθὼς οι σύζητοι ποτὲ τοῦ Σολωμοῦ μὲ τὸν Μόντι ποτὲ τοῦ ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

· Απὸ πρέπει νὰ σχέτεσαι μόνον δι' τὸν ποιητικοῦ ποιητικοῦ.

